

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

ניתנה ביום 11 ינואר 2025

לפני: כב' השופטת חני טל-פרימור

התובע: דייוויד סלזר (David Salazar)
ע"י ב"כ: עו"ד אביחי וידהורן

-

הנתבעים: 1. ירוחם עצמוני
2. רות עצמוני
שניהם ע"י ב"כ: עו"ד יאיר הררי

החלטה

1. לפני בקשת התובע לקיים את דיון ההוכחות בהיוועדות חזותית.

רקע

2. התובע, אזרח הפיליפינים, הגיש תביעה נגד הנתבעים לתשלום סך 121,573 ₪ בגין אי ביצוע הפקדות לפנסיה בתקופה שבה הועסק על ידם כמטפל סיעודי של הנתבע 1, מיום 15.3.2006 ועד ליום 16.3.23. הנתבעים הגישו כתב הגנה שבו נטען, בין היתר, כי יש לדחות את עיקר התביעה על הסף בשל התיישנות, ולגופם של דברים נטען כי כל זכויותיו של התובע שולמו לו, לרבות הפקדות לפנסיה ששולמו אף ביתר, כי החישובים בכתב התביעה שגויים וכי יש לקזז מכל סכום שייפסק לתובע, אם ייפסק, סכומים מסוימים המותרים בניכוי.

3. לצד כתב ההגנה הגישו הנתבעים בקשה לחיוב התובע בהפקדת ערובה, בטענה שמדובר בתביעת סרק שהוגשה ב"שיהוי אדיר", שעיקרה התיישן. בין היתר נטען כי התובע חזר לפיליפינים לאחר הגשת התביעה מבלי שפעל למסור עדות מוקדמת ולאחר שאישר כי קיבל את כל זכויותיו; כי התובע הוא עובד זר המתגורר בפיליפינים - מדינה שאינה חתומה על אמנת האג, וקיים חשש שלא יתייצב לדיון בתביעה; וכי לתובע אין נכסים בישראל והדבר עלול להקשות על גביית הוצאות שייפסקו לטובת הנתבעים אם תידחה התביעה. במסגרת התשובות והתגובות השונות לבקשה להפקדת ערובה, הודיע התובע כי "בכל מקרה", אם יגיע התיק לשלב ההוכחות, יבקש למסור עדותו באמצעות היוועדות חזותית. הנתבעים הודיעו כי יתנגדו לכך.

4. בהחלטה מיום 28.12.23 קיבל בית הדין (כב' השי' בר"ג-הירשברג) את הבקשה להפקדת ערובה וחייב את התובע בהפקדת ערובה בסך 3,500 ₪ כתנאי להמשך בירור ההליך, תוך מתן משקל לכך ש"עובדת שהייתו של התובע מחוץ לישראל מותירה ספק בנוגע ליכולתו להתייצב לעדות בבית הדין...". בקשת רשות ערעור על החלטה זו נדחתה (בר"ע 16751-01-24 (14.1.2024)).

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

5. דיון מוקדם התקיים ביום 19.3.24 ובסופו ניתנה החלטה על הגשת תצהירים (כב' הש' בר"ג-הירשברג). בהחלטה מיום 20.10.24, לאחר שהוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים והתיק הועבר לטיפול, נקבע מועד לדיון ההוכחות - ליום 19.1.25.
6. ביום 12.11.24 ביקש התובע להורות למזכירות להנפיק לתובע זימון לדיון ההוכחות, לצורך הליך כניסתו לארץ. בקשתו התקבלה בהחלטה מיום 14.11.24 והזימון הונפק כמבוקש.

הבקשה דנן

7. ביום 25.12.24, כ-3 שבועות לפני מועד דיון ההוכחות ובחלוף כחודש וחצי ממועד הגשת הבקשה להנפקת הזימון, הגיש התובע את בקשתו דנן, לקיים את דיון ההוכחות בהיוועדות חזותית. התובע מסביר כי הגעתו ארצה לדיון ההוכחות תקשה עליו מאד, בשל אלה: מאחר שחזר לפליפינים, לא תותר בנקל כניסתו לישראל אם בכלל; הוא סועד את אמו ולא יכול לעזבה ללא השגחתו; הוא חי במדינת עולם שלישי ומתפרנס בדוחק רב ואף מפרנס בני משפחה נוספים ובחשבון הבנק שלו מצוי סכום כסף קטן, השווה לכ-3,000 ₪ ואינו מאפשר לו לממן טיסה ארצה וחזרה ושהייה בארץ; בשל מצב החירום המלחמתי השורר בארץ, שסופו אינו נראה באופק ושעיקרו בימים אלה ירי טילים מתימן, כניסתו לארץ תעמידו בסכנת חיים. התובע מוסיף כי אין מחלוקת על כך שעדותו רלוונטית בהיותו התובע בהליך ואי העדתו תפגע קשות בתביעתו, וכי ככל הידוע לבא כוחו, "לא אמורה להיות כל בעיה לצורך גביית העדות למול מדינת הפליפינים". בהינתן זאת, משלים התובע, מתקיימות דרישות הדין לקיום הדיון בהיוועדות חזותית, מה עוד, שהפסיקה כיום נוקטת גישה מרחיבה יחסית באשר לאפשרות לגבות עדות בדרך זו, על רקע השתכללות האמצעים הטכנולוגיים המאפשרת התרשמות ישירה של בית המשפט מהעדות. התובע חותם את בקשתו בתיאור ניסיון בא כוחו להביאו לישראל, בין היתר באמצעות פניות ללשכות ההגירה בתל אביב ובירושלים.
8. הנתבעים מתנגדים לבקשה. לדבריהם, התובע נמנע ממתן עדות מוקדמת לפני שעזב את הארץ; טענותיו בבקשתו דנן אינן חדשות והועלו על ידו עוד בדיון המוקדם מיום 19.3.24; באותו דיון אמר בית הדין (כב' הש' בר"ג-הירשברג) כי התובע מחויב להגיע ארצה לצורך ניהול התביעה וכך אף נקבע על ידו בהחלטה מתום הדיון. הנתבעים מוסיפים כי קבלת הבקשה תביא להיפוך נטל הראיה - "הנתבעים יחקרו כרגיל והתובע יסתתר בפליפינים", וחקירה בהיוועדות חזותית מערימה קשיים ואינה דומה לחקירה פרונטאלית. בנוסף, בשל מורכבות המחלוקת העובדתית יש לחייב את התובע להתייצב לדיון בכדי לראות את אותות האמת העולים מחקירתו. טענות נוספות מפי הנתבעים: על פי הפסיקה יש לחייב את התובע להגיע ארצה לחקירתו; "האיזון הראוי בין זכות הגישה לבית הדין ובמיוחד עת המדובר במהגר עבודה, לבין ניהול הליך הוגן וראוי בהתאם לסדרי הדין וציפיותיו הסבירות של בעל הדין שכנגד, מטיל על בא כוחו של התובע חובה להוכיח שקידה ראויה ומאמצים סבירים כדי להבטיח התייצבותו של העובד הזר לדיון"; עסקינן בתביעת סרק, לנתבעים זכות תביעה נגד התובע והוא חייב להם כספים רבים שיש לקזזם ויש לאפשר להם לחקור את התובע; התובע לא הגיש בקשה לעדות מוקדמת ואין לו להלין אלא

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

על עצמו. הנתבעים מוסיפים כי אם התובע לא יגיע ארצה לחקירה אין מנוס אלא למחוק את התביעה ולחלט לטובתם את הערבות שהפקיד.

9. התובע, בתגובתו, חוזר על בקשתו ומוסיף כי בדיון המוקדם יצר בית הדין קשר עמו בשיחת וידאו דרך הוואטספ וקשר שכזה יוכל לקום אף בהיוועדות חזותית. התובע מאשר שבדיון המוקדם קבע המותב הקודם כי עליו להתייצב לדיון ההוכחות, אלא שהיה זה **"בחודש מרץ 2024 לפני החרפת העימות עם תימן המשגרים טילים לישראל על בסיס יומי וחשש שחזית נוספת עלולה להתלקח מול חיזבאללה... ואף מחריף המצב בשנית מול החמאס ברצועת עזה"**, מה עוד שהחשש ממצב זה גובר שעה שמדובר בעובד זר שאינו מורגל במצב החירום כיתר אזרחי המדינה. התובע חוזר על מצבו הכלכלי הקשה, מציין כי הפסיקה שאליה הפנו הנתבעים אינה עדכנית ומכחיש את הטענה כי תביעתו היא תביעת סרק.

10. לבקשת בית הדין הבהיר התובע כי מבחינה טכנית ומבחינת פערי השעות אין מניעה מבחינתו מקיום הדיון בהיוועדות חזותית.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל החומר המצוי בתיק, מצאתי לדחות את הבקשה. להלן נימוקיי.

12. אפתח במישור הדיוני. הנתבעים תולים יהבם בקביעות המותב הקודם בדיון המוקדם, הן בדברים בעל פה והן בהחלטתו בכתב בתום הדיון. התובע, בהגינותו, מאשר את טענת הנתבעים שלפיה המותב הקודם קבע **"כי על התובע להתייצב לדיון"** (סעיף 3 לתגובה לתשובה). ואולם, ראשית ועיקר, החלטות המותב הקודם, בכל הכבוד הראוי, אינן יכולות לכבול את ידי המותב המטפל בתיק בשלב זה, לא כל שכן כשמדובר על החלטת ביניים שמעצם טיבה עשויה להשתנות במהלך ההליך, ללא קשר לזהות המותב. שנית, החלטת המותב בתום הדיון המוקדם, שלפיה, בין היתר, **"למועד שנקבע לדיון להוכחות, ידאג כל צד כי מצהיריו יתייצבו לחקירה נגדית על תצהיריהם..."** היא החלטה "גנרית" שאינה מחייבת את התובע באופן אישי להתייצב לדיון ואינה מונעת ממנו להגיש בקשות בעניין הדיון, לרבות בקשה להעיד באמצעות היוועדות חזותית.

13. ולגופם של דברים. ההתפתחות הטכנולוגית מאפשרת כיום לבית המשפט התרשמות "מעין ישירה" אף מעדות הנמסרת שלא באולם בית המשפט, אלא למשל בהיוועדות חזותית, והפסיקה בשנים האחרונות מכירה באפשרות זו יותר ויותר במקרים המתאימים ובהתקיים התנאים הקבועים לכך בדיון (בע"מ 1416/22 פלונית נ' פלוני (28.2.2022), בסעיף 10 להחלטה). יחד עם זאת, דרך המלך למסירת עדות בבית משפט היא עודנה בהתייצבות העד באולם בית המשפט (רע"א 4945/21 פלוני נ' פקיד שומה עכו (18.7.2021) (להלן - עניין פלוני), בסעיף 14 להחלטה).

14. תקנה 72 לתקנות סדר הדיון האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן - התקנות), היא התקנה המסדירה **"עדות בהיוועדות חזותית"**. תקנה זו, החלה בבית הדין לעבודה מכוח תקנה 129(2) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991, קובעת כך:

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

"(א) בית המשפט רשאי להתיר שמיעת עדות בדרך של היוועדות חזותית בתוך שטחה של מדינת ישראל או מחוצה לה לפי הוראות שיטתן, אם השתכנע כי התקיימו התנאים האלה:

(1) הגעתו של העד לבית המשפט שבו נדונה התובענה שבעניינה הוא נדרש להעיד תקשה עליו מאוד, והוא נתן את הסכמתו למתן עדות בדרך זו;

(2) עדותו של העד חיונית לשאלות השנויות במחלוקת;

(3) אין מניעה מבחינת מדינת החוץ לשמיעת עדות בדרך זו בתחומה.

(ב) היוועדות חזותית תתאפשר אם המקום שבו ימסור העד את עדותו ואולם בית המשפט שבו נדונה התובענה יכלול, בין השאר -

(1) מכשור המאפשר לעד לראות ולשמוע במהלך עדותו את המתרחש באולם בית המשפט שבו נדונה התובענה שבעניינה הוא נדרש להעיד, אם בית המשפט מצא שהדבר דרוש בנסיבות העניין;

(2) מצלמה המאפשרת צילום תקריב של מסמכים;

(3) מסך צפייה מרכזי באולם בית המשפט וכן מסך צפייה אישי לשופט.

(ג) מנהל בתי המשפט רשאי להורות על דרישות טכניות לעניין האמצעים הנדרשים לשמיעת העדות בהיוועדות חזותית." (הדגשה שלי - א.א.)

יצוין כי מכוח סעיף קטן (ג), הוצאה "הודעה בדבר הוראת מנהל בתי המשפט בדבר עדות בהיוועדות חזותית לפי תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018", הקובעת דרישות טכניות לשמיעת עדות בהיוועדות חזותית.

15. ולענייננו. נראה כי בעניינינו של התובע מתקיימים התנאים המנויים בתקנות 72(א)(2) ו-72(3) לתקנות. לא יכול להיות חולק על חיוניות עדותו של התובע לבירור השאלות שבמחלוקת, בהיותו בעל דין (תקנה 72(א)(2)). בנוסף, התובע ציין כי ככל הידוע לבא כוחו, "לא אמורה להיות כל בעיה" מבחינת מדינת הפיליפינים לגביית עדות התובע משטחה והנתבעים לא סתרו זאת (תקנה 72(א)(3)). כמו כן מתקיימת הסיפא של תקנה 72(א)(1) לתקנות - הסכמת התובע למתן העדות בדרך של היוועדות חזותית.

16. התמונה מורכבת יותר ביחס לתנאי הקבוע בתקנה 72(א)(1) רישא - "הגעתו של העד לבית המשפט... תקשה עליו מאוד". זאת, בראש ובראשונה משום שבקשתו של התובע לא נתמכה בתצהיר, הגם שמפורטות בה טענות עובדתיות לרוב. קשה אפוא לקבל את הטענה לעניין מצבו הכלכלי (הגם שצורף תדפיס חשבון הבנק של התובע), שגם אילו היתה מוכחת, ספק אם היה בה כשלעצמה כדי למלא אחר מידת הקושי הדרושה בתקנה. בהעדר תצהיר קשה לקבל גם את הטענה כי התובע סועד את אמו ולא יכול לעזבה ללא השגחה, ואף אילו היתה מוכחת, ספק אם היה בה כדי למלא אחר התנאי הקבוע בתקנה. גם את הטענה בדבר הקושי לקבל היתר כניסה ארצה קשה לקבל משלא נתמכה בתצהיר. ואף אם נניח שקבלת היתר כאמור אינה דבר של מה בכך עבור מי שהוא אזרח הפיליפינים, הרי שמדברי התובע עולה כי למעשה בקשתו לקבלת היתר מרשויות ההגירה לא סורבה וכי הוא עצר את המשך הטיפול בה. ספק אם מצב דברים זה עולה כדי מידת הקושי הנדרשת בתקנה 72(א)(1) לתקנות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

17. הטעם הנוסף המפורט בבקשה, העשוי להקים את הקושי במידה הנדרשת בתקנה 72(א)(1) רישא הוא הטעם שעניינו המצב הבטחוני בארץ. לעניין זה אין צורך בתצהיר שכן דבר קיומו של מצב מלחמתי במדינת ישראל בימים אלו הוא בבחינת ידיעה שיפוטית. אכן, יש קושי לא מבוטל בהגעת אזרח זר למדינה שבה שורר מצב מלחמתי והדבר עשוי להצדיק קיום דיון בהיוועדות חזותית (רע"א 3772/24 ברזיו נ' דיין (12.5.2024) בסעיף 6 להחלטה וההפניות שם). יחד עם זאת, קשה לקבל את טענת התובע בבקשתו, שלפיה מאז שהתקיים הדיון המוקדם בחודש מרץ 2024 המצב הורע בשל ירי הטילים מתימן. גם הטענות בדבר החשש להתלקחות מחודשת בחזיתות נוספות אינן אלא הערכה. ולבסוף - התובע טוען בהקשר למצב המלחמתי כי אין דין אזרח ישראלי המורגל לאירועים בטחוניים כדין עובד זר שאינו מורגל בכך. אלא שהתובע, על פי הנטען בכתב התביעה, הועסק על ידי הנתבעים משך 17 שנה, מחודש מרץ 2006 ועד חודש מרץ 2023. בפרק זמן ממושך זה פקדו את מדינת ישראל מלחמת לבנון השנייה ואירועי לוחמה ומבצעים צבאיים משמעותיים אחרים (כגון עופרת יצוקה וצוק איתן) ולצד אירועי טרור רבים, והתובע לא טוען וממילא לא מוכיח כי יצא את הארץ בשל כך. כך שאין לומר כי את הטענה הזו של התובע, שבאופן עקרוני ההיגיון בצדה, יש לקבל במקרה הקונקרטי שלו. מכל מקום, אין צורך למנות מומחה לענייני ביטחון כדי לקבוע כי הגעתו של התובע ארצה במצב השורר כיום בארץ כרוכה בקושי משמעותי, ייתכן אף קושי במידה הנדרשת בתקנה 72(א)(1) לתקנות. יחד עם זאת, איני מוצאת לקבוע בכך מסמרות (ויוער בהקשר זה כי קביעה שלפיה המצב השורר כיום בארץ ממלא אחר דרישת תקנה זו עשויה להיות בעלת השלכות רחב משמעותיות, ולא רצויות, בהינתן שלמרבית הצער במדינת ישראל מלחמות ואירועים בטחוניים הם חזון נפרץ ובהינתן שאיננו מצויים עוד בימי השיא של המלחמה).

18. לצורך ההכרעה אניח לטובת התובע כי הגעתו ארצה למתן עדותו במצב הבטחוני השורר כיום בארץ עולה כדי קושי במידה הנדרשת בתקנה 72(א)(1) רישא, וכי מתקיימים אפוא בעניינו כלל התנאים המנויים בתקנה 72(א) לתקנות. ואולם, הסמכות הקבועה בתקנה 72(א) היא סמכות שבשיקול דעת, כך שגם אם מתקיימים במקרה נתון מלוא התנאים הקבועים בה, רשאי בית הדין שלא להתיר את שמיעת העדות בדרך של היוועדות חזותית. זאת, למשל, אם מצא כי יש דרכים סבירות למנוע או לצמצם את הקושי הכרוך בהגעתו ארצה של העד שמבוקש להעידו בהיוועדות חזותית, אך לא נעשה מאמץ לנקוט איזו מהן, או למשל אם טיב הדיון צפוי להיות כזה שקיומו בהיוועדות חזותית יביא לסרבול הדיון והתמשכותו וכיו"ב. במקרים שכאלה, היעדרות לבקשה לקיום הדיון בהיוועדות חזותית עלולה להפך את האיזון הראוי בין זכות הגישה לערכאות של התובע, בפרט כעובד מוחלש, ובין זכות הנתבעים להתגונן מפני התביעה שהגיש נגדם.

19. כך בענייננו. גם אם אניח לטובת התובע כי מתקיימים בעניינו התנאים הקבועים בתקנה 72(א) לתקנות, מצאתי כי בנסיבות העניין אין להתיר בשלב זה את העדתו בהיוועדות חזותית, שכן הדבר יפר את האיזון הראוי בין זכות הגישה של התובע לערכאות ובין זכות הנתבעים להתגונן מפני התביעה שהגיש נגדם. זאת, בשל הצטברות הנסיבות הבאות:

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

א. אין מדובר על עדות של עד או אפילו של נתבע, ש"נגרר" בעל כורחו להליך משפטי, אלא מדובר על תובע שיזם את ההליך המשפטי, ו"בית המשפט מקפיד במיוחד בבחינת התקיימותן של דרישות אלה כאשר מדובר בעדות התובע" (עניין פלוני, בסעיף 14 להחלטה וההפניות שם).
ב. בשל חזית המחלוקת, שעיקרה מהות הסך 3,000 ₪ ששולם לתובע מדי חודש החל ממועד מסוים (בנוסף לסכומים אחרים) - אם מדובר בתשלומי פנסיה כטענת הנתבעים או שמא בהעלאת שכר כטענת התובע, יש חשיבות של ממש בקיום דיון שיאפשר התרשמות ישירה מהעדויות בצורה מיטבית ככל הניתן.

ג. קרוב לוודאי שבדיון ההוכחות ייחקר התובע על איזה מהמסמכים שצורפו לכתבי הטענות, לרבות מסמכים הכתובים בכתב קטן (מודפס או כתב יד, דוגמת המסמכים המצויים בעמ' 53 - 61 לכתב ההגנה). בנסיבות אלה, קיום הדיון בהיוועדות חזותית עשוי להכביד על הדיון ולהאריכו, על כל המשתמע מכך.

ד. התובע חזר למולדתו מבלי שמסר עדות מוקדמת ואף לא נטען (וממילא לא הוכח) כי פעל לשם כך. זאת, על אף שבכתב התביעה צוין כי התובע התפטר ועל כן סביר להניח שהיה ברשותו מרחב תמרון גדול יותר, יחסית, לשם קביעת המועד שבו ייצא את הארץ ולשם היערכות לגביית עדות מוקדמת. עוד עולה כי התובע יצא את הארץ כפי הנראה מתוך כוונה תחילה שלא להתייצב לדיונים, כפי שעולה מהודעת התובע כבר בפתח ההליך שלפיה "בכל מקרה", אם יגיע התיק לשלב ההוכחות, יבקש למסור עדותו באמצעות היוועדות חזותית. ניתן להבין עמדה זו שעה שהתובע הוא עובד זר החוזר למולדתו, אולם מצופה היה כי דווקא בשל כך ועל מנת לשמור על הגינות דיונית כלפי הצד שכנגד, יפעל התובע למסירת עדות מוקדמת. זאת לא נעשה.

ה. הגם שנטען בבקשה כי התובע פעל לקבלת היתר כניסה לארץ אל מול רשויות ההגירה ועולה על פני הדברים כי הדבר כרוך בקשיים ביורוקרטיים לא מבוטלים, הרי שלא עולה כי בקשתו לקבלת היתר כאמור סורבה או כי אפיק זה מוצה. בדומה, לא נטען וממילא לא הוכח כי נעשה מאמץ למנוע או לצמצם איזה מהקשיים האחרים שהעלה התובע בבקשתו, כגון ניסיון לאתר אדם שיוכל להשגיח על אמו של התובע בזמן שהתובע יגיע ארצה לחקירה וכיו"ב. גם טענתו לעניין המצב המלחמתי בארץ היא מוקשית כפי שפורט לעיל, גם אם לצורך הדיון הנחתי כי מדובר בקושי המידה הנדרשת על פי תקנה 72(א)(1) לתקנות.

ו. הבקשה לא נתמכה בתצהיר.

20. בשים לב להצטברות הנסיבות כאמור, מצאתי כי אין לאפשר לתובע בשלב זה להתייצב לדיון ההוכחות באמצעות היוועדות חזותית. יודגש כי אין מדובר על "ענישת" התובע על כך שנמנע מלמסור עדות מוקדמת לפני שיצא את הארץ, אולם במכלול הנסיבות מצאתי כי משהעמיד את הנתבעים בפני מצב נתון שלפיו הוא אינו נמצא בארץ ומבקש לנהל את תביעתו מרחוק ומשהקשיים שהעלה בבקשתו נתונים בספק, בשלב זה עליו לכל הפחות לעשות מאמץ סביר להסיר את הקשיים הנטענים המונעים הגעתו ארצה.

סוף דבר

21. הבקשה נדחת אפוא.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 23183-05-23

22. בשלב זה נותר מועד הדיון על כנו. לצד זאת, בשים לב למועד הדיון ולכך שעל פני הדברים נכון לשעה זו אין בידי התובע אישור כניסה לארץ, ועל מנת ליתן בידי התובע שהות לנסות ולהסדיר את כניסתו לארץ לשם התייצבותו בבית הדין, כמו גם לנסות להסיר את יתר הקשיים שטען להם, ובשים לב לאפשרות, שלא לומר לתקווה, שחלוף הזמן יביא עמו בשורות טובות אף בעניין המצב המלחמתי השורר בארץ, היה ויגישו הצדדים בקשה לדחיית מועד הדיון ולצדה רשימת מועדים מוסכמים, היא תישקל בחיוב.

23. הוצאות הבקשה יישקלו בתום ההליך.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ה, (11 ינואר 2025), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

חני טל-פרימור, שופטת

חני טל-פרימור, שופטת

